

NOVA DOBA

plačano do
Študijska knjižica

dolž. iztis

Ljubljana

Stane letno 60 Din, mesečno 5 Din, za inozemstvo 240 Din.
Oglasi za mm višine stolpca 50 p. Reklame med tekstem 70 p.
Posamezna številka stane 1 Din.

Izhaja vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo: Strossmayerjeva ul. št. 1, I. nadst., Telef. 53.
Upravništvo: Strossmayerjeva ul. št. 1, pritličje, Telef. 65.
Račun kr. poštnege čekovnega urada št. 10.066.

Izredni zbor zaupnikov

Ljubljanske in mariborske oblastne organizacije jugoslovanske demokratske stranke,

se vrši v nedeljo, dne 18. tm. ob pol 11. uri v veliki dvorani Narodnega doma v Ljubljani

s sledečim dnevnim redom:

1. Nagovor in poročilo predsedstva ljubljanske oblastne organizacije.
2. Poročilo predsedstva mariborske oblastne organizacije.
3. Naš boj za narodno mejo.
4. Odobritev kandidatur za narodno skupščino.
5. Slučajnosti.

Vsled sklepa predsedstev mariborske in ljubljanske oblastne organizacije vabimo na ta velevažen zbor zaupnikov celokupno zaupništvo JDS. iz obeh oblastni in ga pozivljamo, da se zborovanja polnoštevilno udeleži.

Točno ob pol 11. uri popoldne je za udeležence zaupniškega zbora skupen obed v dvorani Kazine v I. nadstropju.

Ta zaupniški zbor bodi velika manifestacija naše Demokratske stranke z ozirom na bližajoče se volitve. Dostop imajo in so vabljene na zbor vsi poslanci tudi drugi somišljeniki JDS., ki se pri vstopu v dvorano legitimirajo z izkaznico svoje krajevne organizacije.

Z demokratičnim pozdravom

Za načelstvo ljubljanske oblastne organizacije JDS.:

predsednik dr. Gregor Zerjav, narodni poslanec.

Za načelstvo mariborske oblastne organizacije JDS.:

predsednik Ivan Rebeck.

V Ljubljani in Mariboru, v februarju 1923.

Savinjska podružnica SPD

je imela 3. tm. v Celju svoj občni zbor. Udeležba je bila nepričakovano slaba, čemur se je čuditi pri tolikem številu članov stanovalih v Celju samem. Udeležencev je bilo samo 14, kar je vsekakor žalostno za znak razumevanja našega, tako važnega društva. Podružnica je v svojem 30-letnem delovanju storila v planinskem, kulturnem in narodnem oziru toliko, da je danes sploh nemogoče oceniti njenega dela. Če se omejimo samo na Savinjske alpe, vidimo, da je ravno Savinjska podružnica odprla in odkrila njih krasoto ter omogočila dostop na najlepše točke naših večno lepih

Dr. Dr. Z-o.

Kako se mora obnašati dober mož.

(Vsem fantom, kateri žele vstopiti v tem predpustu ali pozneje v zakonski stan.)

Vi, kateri do sedaj še niste okusili zakonskega raja, si ne smete misliti, da je tako lahko ustanoviti si »mirno« in »zadovoljno« domačijo in vedno dobro shajati z ženo.

Če si hočete prihraniti mnogi neprijetni trenutek, sprejmite ta moralni nauk, in če se ga bode držali, gotovo se vam bode na zemlji dobro godilo.

Predvsem si zapomnite, da se morate kazati ženi na celem skupnem življenjskem potovanju, da je izmed vseh najpopolnejša, najboljša in najlepša in da jo ljubite vedno in nadvse. Svoje ljubezni ne smete izražati samo z radovoljnim izvrševanjem zakonskih dolžnosti ampak z vsemi mogočimi obziri in s posebnim obnašanjem.

planin. Številna pota in kočice pričajo o velikem delu. Da so bile to težke naloge, posebno v prvotnem stadiju razvoja slovenske turisticke, je umevno. Kulturnim in sportnim oviram pa se je še pridružil nacionalni boj z zemljelačnimi, nemškimi neprijatelji, ki so z vsemi sredstvi delovali proti podružnici ter ogrozili njen obstoj. Le energiji podružnice se imamo danes zahvaliti za vse to, kar imamo. Želeli bi bilo, da nam vseletni predsednik podružnice g. Franc Kocbek, ki je največ storil, opiše svoje zanimive spomine o razvoju društva. V naslednjem nam priča tajniško poročilo o delovanju podružnice v letu 1922. V pretečenem letu je imela podružnica 511 članov in sicer: 1 častni, 69 ustanovnikov in 441 rednih članov. Članarino so pobirali v Celju g. dr. Vilko Hrašovec, gđ. Omladičeva, g. dr. Ernest Kallan in g. sodni svetnik Tiller, na Vranskem g. Oset ml., v Hrastniku in v Žalcu gospica Jana Hodnikova, Srčna hvala jim za trud! Število članov se je pomnožilo za 97. Nemila smrt nam je vzela 4 člane: veletrgovca Antona Kolenc, okr. sodnika dr. Lipša, oba v Celju, trgovca Franca Šarb v Gornjem gradu in ustanovnika ter soustanovn. podružnice poštarja Antona Goričar v Mozirju. Ohranimo je v lepem spominu! Podružnica je v minulemu letu sprejela sledeč podpore: Posojilnica v Celju 1000 K, Savinjska posojilnica v Žalcu 1.023,25 K, posojilnica na Vranskem 500 K, Zadržna Zveza v Celju 1000, g. Tavzher 1000, g. Fr. Podbrežnik v Gor. gradu 400, g. Fr. Kolenc v Juvanjem 400 K in še nekateri drugi manjše zneske. Namesto venca za A. Kolenca so darovali: Zveza slov. trgovcev v Celju 1000, Podružnica Ljub. kreditne banke v Celju 1000, g. vlad. svetnik dr. L. Žužek 400, g. Robert Diehl 400, g. dr. E. Kallan 400, g. ravnatelj Mirko Gruden 400 in Florijan Gaišek 200 K. Vsem darovateljem iskrena hvala! Delovanje podružnice se razteza na planinske kočice, na pota in raznoterosti. Podružnica ima 6 koč, dve pa od Osrednjega odbora v oskrbi. Oskrbovane so bile kočice na Korošici, Frischautov Dom na Okrešlju, Piskernikovo zavetišče v Logarski dolini in Mozirska kočica. Frischautov Dom je bil oskrbovan 3 mesece. Vseh obiskovalcev je bilo 1023; od teh 959 Slovencev, 46 Srbohrvatov, 5 Čehov, 9 Nemcev in 4 druge narodnosti. Pomnožil se je inventar in sicer v podstrešju 10 žimnic z zglavniki. Za letošnje leto bode treba nabaviti kočice. Vso nošnje je preskrbel, kakor prejšnja leta, g. Anton Herle v Solčavi, za kar mu gre pristrčna hvala! Piskernikovo zavetišče

je oskrboval celo leto g. Fortunat Herle. Obiskovalcev je bilo 835; od teh je bilo 662 Slovencev, 23 Srbohrvatov, 4 Čehi, 138 Nemcev in 8 raznih. V tej koči smo postavili nov štedilnik, dali pobeliti sobe in kuhinjo ter pomnožili inventar. G. P. Majdič, veleindustrijalec v Celju, je zopet podaril nekaj kuhinjske posode. Hvala mu! Akcija za stavbo nove planinske kočice je ostala na mrtvi točki. Tudi likvidacija zadruge »Rinka« še ni izvršena. Koča na Korošici smo zopet nekaj popravili in pomnožili inventar. Koča je v lepem stanju, samo streha še v dežju nekoliko nagaja. Obiskovalcev je bilo 446; od teh 436 Slovencev, 7 Srbohrvatov in 3 Nemci. Mozirska kočica se je povečala in dne 16. junija slovesno otvorila. Vso delo in financiranje je vodil mozirski odsek, ki vodi o tem poseben račun. Največja zasluga gre g. Matiju Goričar in g. Martinu Šuster. Najsrčnejša hvala jima! Koča je obiskalo okoli 300 oseb. Za to kočico je podarila tvrdka D. Rakusch v Celju vso kuhinjsko posodo intaktno, za kar jej izrekamo srčno hvalo! Na koči je še dolga okoli 32.000 K. Gornjesavinjska posojilnica v Mozirju je darovala 5.000 K. Iskrena hvala jej! Vse kočice je po večkrat nadzoroval načelnik. Drugo važno delovanje podružnice se nanaša na pote. Kakor vsako leto so se tudi lani osnažili ali popravili vsi poti okoli Korošice in Frischautovega Doma. Zlasti dobro se je popravil pot čez divjeromantičnega »Konja« z žico in železnimi klini. Markacija smo obnovili iz Tuhinja čez Porebre na Črnilec, kar je izvršil g. učitelj Matija Trobaj. Hvala mu! Veliko akcijo je izvedel žalski odsek, na čelu g. Fr. Roblek. Posrečilo se mu je, da je cesta iz Solčave v Logarsko dolino v kratkem času bila toliko popravljena, da se je ista na Vidov dan otvorila za vožnjo avtomobilov. Račun se vodi posebej in je še dolga okoli 10.000 K. Iskrena hvala g. Robleku! A tudi domačinom, zlasti Plesniku in Logarju gre velika zahvala za razno sodelovanje. Ravno tako pa tudi vsem onim, ki so z denarnimi prispevki omogočili in podpirali napravo nove ceste, ki je v turistovskem oziru zelo važna in bode število obiskovalcev planin in zlasti divne Logarske doline znatno dvignila. Iz poročila blagajnika je posneti, da si je podružnica v pretečenem letu tudi finančno opomogla. Denarni promet izkazuje 293.428 K prejemkov in 293.368 kron izdatkov. Premožensko stanje znaša 160.000 K. Zelo marljivo je deloval »celjski odsek« podružnice. Priredil je več dobro uspešnih in krasno aranžiranih skupnih izletov, napravil in po-

pravil več poti v celjskem pogorju ter vzel v najem Kumrovo posestvo na Tostu, ki bo sijajno služilo izletniškim in zimskosportnim namenom. V zadnji točki občnega zbora se je v glavnem razmotrivalo vprašanje ustanovitve lastne »Celjske podružnice SPD«. Stvarna debata, v katero so v glavnem posegli gg. Kocbek, dr. Kallan, Gruden, Prekoršek, Tiller, Natek in gđ. Omladič je imela za posledico, da se je občni zbor z večino glasov izrekel proti ustanovitvi omenjene podružnice. Celjski odsek ima v okvirju podružnice vse možnosti razvoja in to tembolj, ker je lahko gospodarsko samostojen. Star slovenski greh: nesložnost in cepitev moči rodi vedno le negativne posledice. Delokrog Sav. podružnice je velikanski; čim več moči, tem boljši uspeh. Celje je po svoji naravni legi izhodišče za Savinjske alpe in to se cilj vsakega Celjana, ki ljubi planine v pravem pomenu besede ter hoče gojiti turisticke v krajih, katere najlažje doseže.

Rimsko- in nemško-klerikalna politika in staroslovenski bogoslužni jezik.

Z razpadom stare habsburške Avstrije je prizadet poleg pangermanizma tudi rimski klerikalizem, ki teži po neki veri čisto nasprotni politični moči. Habsburžani so se držali kot svoje najboljše opore katoliške cerkve ne iz prepričanja, ampak iz oportunitizma, ob enem je našel rimski klerikalizem v njih svojo močno zaslombo. Po tej zaslobi rimska kurija še danes hrepeni, prezirajoč besede Kristusove: »Moje kraljestvo ni od tega sveta«. Z rimsko kurijo v zvezi so seveda njeni najbolj goreči oprode, jezuiti, pa tudi vsi drugi, zlasti pa nemški klerikalni krogi, ki so prežeti pangermanskega duha in si žele nazaj habsburške monarhije iz klerikalnega pa tudi nacionalnega nagiba, kakor to dovolj jasno dokazuje pisanje zloglasne dunajske »Reichsposte«.

Tega stremjenja so se oprijeli tudi nemški plemiški krogi, ki še vedno sanjajo o svoji prejšnji udobnosti in iščejo sredstev in poti, kako obnoviti svojo nekdanjo moč in gospostvo. Teh glasilo je dunajski »Wochenblatt für Kultur und Politik«, ki se je prej imenoval »Neues Reich« in ga je naša vlada radi njene proti obstoju naše Jugoslavije naperjene politike bila prepovedala. Vendar »Wochenblatt« ima isto obliko in isto tendenco, pa se žal ne prepoveduje. Tendenca tega lista

manjka šopka in dragocenega darila, niti poljuba, niti gratulacije. Gorje vam, če pozabite nekoč v letu dnevnih skrbi na ta dan! Lahko ste prepričani, da bi vam Ona tega nikdar ne odpustila.

Tudi na starše in sorodnike žene ne smete nikdar o praznikih pozabiti. Najbolje je voditi lep in pregleden zapisnik s številkami in datumi. In vsak dan zjutraj takoj po molitvi, ga preglejte. Tudi o Božiču, o Novem letu, na rojstni dan, na dan svoje zaroke in poroke se spomnite na svojo soprogo, da vam ne bo očitala s solzami v očeh, da že davno niste tisti, kakoršni ste bili nekdanj pred leti...

Denar oddajte vsakega prvega do zadnjega vinarja svoji soprogi. Zatajiti ne smete iz svojih prejemkov ničesar, bilo bi neodkrito, da — bila bi goljufija! Če hočete 5 kron za tramvaj, ste lahko uverjeni, da vam ta denar — če se izkaže potreba — ne bo nikdar odrečen. Za kajenje in pitje ne prosite ničesar, kajti to vam je tako prepovedano. In ostalo? Imate stanovanje

Od obeda ne vstanite preje, dokler ne izpijete preje tudi črne kave (če sploh kakšno dobite), pa četudi morate čakati na njo pol ure. Če ni pri kavi žlice, si jo prinesite sami, če ni kava dosti sladka, izpite grenko in brez opazke.

Nikari ne kadite — in izognete se vednim očitkom, koliko denarja zakadite, kako kvarite zavese in slikarije v stanovanju, kako si uničujete zdravje in trujete celo domačijo, sebe, soprogo, otroke in mogoče tudi taščo.

Tudi ne pijte (seveda z izjemo čiste vode), ker za vino in za pivo lahko zapravite po nepotrebnem nekrščansko vsoto denarja. Tudi zvečer ne čitajte in ne pišite dolgo, ker je za vašo soprogo prvič zelo dolgočasno, drugič pa se porabi preveč luči. Ne klatite se zvečer po gostilnah in kavarinah, temveč sedite lepo doma in zabavajte ženko s prijetnim kramljanjem, in če je le mogoče, ji pripovedujte o svoji ljubezni do nje.

Na njen imendan naj nikdar ne

Zjutraj nikar ne hitite hitro vstajati, in blagor vam, če začinja vaš urad šele ob 9. uri. Mlade (in tudi starejše žene) zjutraj zelo rade poleže in zelo jim je neprijetno, kadar se morajo lotiti prezgodaj od ogrete postelje. Kadar odhajate k svojemu poslu (pa tudi drugače), ne pozabite svoje soproge poljubiti, drugače si bode mislila, da jo nimate več radi.

K obedu (kakor k vsaki jedi) pridite natančno v določenem času, četudi delate proti zahtevam svojega poklica ali naravnost proti ukazu svojega predstojnika. Takih argumentov žena ne prizna. Skratka: ona ima ob 12 ih gotov obed, takrat ga prinese na mizo, in od vas je odvisno, da pridete jest.

Pri obedu morate hvaliti vsa jedila in pazite, da ne vzamete v roko časopisov. Ničesar tako ne razdraži in ne razjezi vaše mile soproge, kakor če sedete k mizi s časopisom — ali pa tudi z drugim čtivom. Nepotrebno delo — časopis vam vaša soproga itak vzame iz rok in ga jezno odvrže.

je, da se obnovi stara habsburška monarhija ali pa, kakor nam je nek njegov pristaž zaupal, da se ustanovi nekdanje »sveto rimsko cesarstvo nemškega naroda«, ki bi segalo od Rena do Karpatov, od Severnega morja do Adrije.

Ti krogi ničesar bolj ne žele, kakor da se v Jugoslaviji in Češkoslovaški zaneti verski boj, pri katerem bi skušali verni del ljudstva potegniti na svojo stran in z njih pomočjo razbiti našo Jugoslavijo ter udeležiti svoje pangermanske načrte. Da to niso fantazije, za to imamo dokazov. Naša vlada naj le pazi na vse nemške plemiške kroge na Slovenskem, ki se v Beogradu vladi klanjajo, za hrbtom pa uganjajo s svojih gradov protidržavno propagando. V to porablajo radi pred vsem duhovniške kroge zlasti na Kranjskem. Ko sem nekemu takemu nemškemu baronu tožil, kako slepo ravna naša vlada, da katoliško svečenstvo tako slabo plačuje, mi je rekel: »To je dobro za nas!« Kdor more razumeti, razumi!

Vsi ti omenjeni rimski in nemški klerikalni krogi se zato tudi strupeno zaganjajo proti nameri, da se pri Hrvatih in Slovencih uvede staroslovenski bogoslužni jezik. Seveda, to bi Slovence in Hrvate preveč približalo Srbom in jih odtujilo zlasti Nemcem. Med Srbi na eni strani in Hrvati in Slovenci na drugi strani, mora vladati vedno veliko nasprotje, ločiti jih mora globok jezik, ki naj jih dovede končno tudi do političnega razkroja. Žal, mnogi Slovenci in zlasti Hrvati temu stremljenju v svoji slepoti kaj radi nasedejo. »Straža« v Mariboru in »Slovenec« v Ljubljani venomer udarjata na te strune. (Kdo vé, če ni tudi dr. Šusteršič prišel med Slovence z nameni rimskega in nemškega klerikalizma, ki jih pa seveda previdno prikriva?)

Proti staroslovenskemu obrednemu jeziku, za katerega se je potegoval sam rajni škof Mahnič, se je pri nas oglašil najpoprej »Slovenec« in sicer, če se ne motimo, po nekem nemškem teološkem profesorju iz Gradca. Kmalu za njim je sledil nek teološki profesor iz Ljubljane, pobijajoč pravico vlade, da stavi rimski kuriji take zahteve, češ, da je to interna stvar cerkve, kar je seveda sofizem, ker iz tega ne sledi, da se zahteva ne bi smela staviti osobito, ker je to tudi narodna zahteva. Najnovejše pa je, da se je v »Času (1923, zv. 2. in 3., str. 153) oglašil Slovenec dr. Srebernič, profesor teologije v Ljubljani, ki naravnost odklanja staroslovenski obredni jezik in se vnaša za latinskega. Mislimo, da je splošna narodna mlačnost Ljubljane kriva, da je tako narodno izdajstvo sploh mogoče.

Argumenti, ki jih navaja dr. Srebernič proti staroslovenskemu obrednemu jeziku so sami puhli sofizmi. Pričenja zelo nelogično. Pravi, da cerkev časti svete ostanke in na tak način častimo tudi mi staroslovenski obredni jezik kot nek sveti ostanek, torej ga — zavzimo! Zakaj? Rusi in Srbi, nadaljuje dr. Srebernič v svoji logiki, imajo staroslovenski obredni jezik in vendar so pri njih baje cerkve prazne. Kriv je temu seveda staroslovenski jezik! No, pa g. dr. Srebernič se popravlja, češ, če bi staroslovenski

(katerega plačate), hrano (za katero plačujete), imate toploto (za katero dajete polletno do 1000 Din.), dež vas ne moči, imate zofo (pozor na čevlje — sezuvati!), imate čisto, toplo posteljo z vsem, kar spada zraven, obrižete se s strojem, katerega vam je dala nekoč tašča k Božičku (lase ti ostriže večša soproga sama) — torej človeče dobro, čemu potrebuješ še denar? Čemu bi ti bil? Brez potrebe! Neumnosti! Kolikrat ste bil kot samec v stiskah radi denarja — in sedaj — sedaj živite kot pravi vladarji — kot kralji, brez vinarja v žepu, in vendar v vedni obilici, v zadovoljstvu, v blaženstvu...

Taoretam svoje soproge morate posvečati posebno pažnjo! Vprašajte jo vsaj vsak teden dvakrat, »če ima kaj na sebi«. Ona namreč, revček, naj gre kadarkoli na ulico, v gledališče, v biograf, v kavarno, »nikoli nima vzeti ničesar na sebe«. Ne verjamete? No, prepričate se lahko šele takrat, ko se oženite, kakšni revčki so žene! Kajti neovrgljiva in gotova usoda vseh je, da nima nikdar nobena »ničesar vzeti na sebe«.

obredni jezik koga privabil v cerkev, bi to bilo le od kraja, potem ne več. To je seveda jasno, da staroslovenski jezik ne bo sam na sebi nikogar spreobrnil. Gotovo pa staroslovenski cerkveni obredni jezik ni kriv, če so pri Srbih morda cerkve prazne. Sicer pa pravijo cerkveni asceti, da, ako bi Kristus s svojim trpljenjem bil mogel le eno dušo rešiti, bi se bil rad žrtvoval v smrt. Vprašamo gosp. profesorja teologije, dr. Sreberniča, če bi po staroslovenskem obrednem jeziku bila le ena duša rešena, ali bi tedaj to ne bilo vredno, da se uvede?

Drugi argument g. dr. Sreberniča proti staroslovenskemu obrednemu jeziku je ta, da tega jezika nihče ne razume, torej ostanimo rajši pri latinskem obrednem jeziku, ki ga slov. ljudstvo še — manj razume. Tu bi g. dr. Sreberniča opozorili na jezuitski list »Stimmen der Zeit« (1922, št. 53, str. 221), kjer toži nek nemški jezuit, da ljudje ne razumejo cerkvenega obrednega jezika, t. j. latinskega in da je ta jezik napravil jez med ljudstvom in duhovnom ter postal nek hieratičen jezik! Ali ne bi staroslovenski jezik, kateremu se Slovanu ni tako težko privaditi, temu vsaj nekaj odpomogel?

Tretji argument proti staroslovenskemu obrednemu jeziku je za dr. Sreberniča posebno značilen. Pravi, da se staroslovenski obredni jezik pri nas v Jugoslaviji ne sme uvesti, ker bi to žalilo občutljiva ušesa Nemcev, Madžarov in Albancev! Torej Slovani v Jugoslaviji, ki smo vendar v veliki večini, se ne bi smeli poslužiti svojih pravic, mi se naj ravnamo po Nemcih in Madžarih, ne pa da bi se pri nas Nemci in Madžari ravnali po nas Jugoslovanih! Hlapčevska duša, ki more kaj takega izreči!

Četrti argument g. dr. Sreberniča proti staroslovenskemu obrednemu jeziku je ta, da bi se Slovenci zunaj obsega staroslovenskega bogoslužja čutili nekam tuje. Resnica pa je, da se čutijo sedaj povsod enako tuje nasproti latinskemu obrednemu jeziku, a čutili bi se pri staroslovenskem obrednem jeziku vsaj v njega obsegu povzdignjene in gotovo bolj vnete ter bi si že zaradi tega v tujini želeli priti v ljubo domovino in slišati tam prepevati slavo božjo v rodnem jeziku.

G. dr. Srebernič pa je tako goreč latinizator, da niti izven službe božje noče uporabe ljudskega jezika n. pr. pri delitvi sv. obhajila ali pri Telovski procesiji ter trdi, da se je uporaba ljudskega jezika ob takih prilikah naravnost obsojala. Kar se nas tiče, vemo, da je nasprotno resnica, in smo prepričani, da le človek, ki je Slovanom nasproten ali sploh nima več slovanškega srca, zamore kaj takega reči. G. dr. Srebernič se boji za latinski jezik. Pa kdo brani, da se ga teologi tudi poleg staroslovenskega obrednega jezika naprej uče in molijo svoj psalter, če hočejo, v latinskem jeziku?

Končno navaja dr. Srebernič neko izjavo iz pravoslavnih krogov, ki bi naj dokazala, da staroslovenski obredni jezik ne bi pravoslavnih nič približal rimskokatolikom. Seveda, če se iz Rima enkrat nekaj potrdi, potem pa spet prekliče, na enem kraju nekaj dopušča, na drugem pa isto zabranjuje, po takih

Bila bi najbolj razdražena in razžaljena, če bi ji tega ne verjeli, ali pa če ne bi posvečali njeni novi obleki (za katero ste morali dati denar) posebne pažnje. Tudi na njen klobuk dobro pazite in ne odgovarjajte nikdar nemarno, če vas vpraša vaša draga polovica, ali naj si da »klofeto« pre narediti, ali naj si raje kupi novega.

V družbi se vsedi vedno le k svoji soprogi in glej, da jo vedno zabavaš. Ne hvali nikdar poštenja ali lepote druge žene, da o tem niti ne govorimo, če pogledaš včasih rad še kako drugo. V tej smeri si moraš biti vedno svest, da si oženjen, in če bi postala tvoja žena grda kakor noč, če odkriješ za nekaj časa po poroki, da nima pravih las ali celih udov, in da je bilo vse kar si slišal in videl pred poroko, prevara, spoštuj jo in jo ljubi ter ji ostani zvest in vdan do smrti.

Tako edino si ohraniš svoje dobro ime, ljudje in sorodniki te bodo spoštovali, svojim predstojnikom boš najbolj imponiral — in sploh — dobro se ti boče godilo na zemlji.

(Iz češke »Narodne Politike«.)

praktikih si v Rimu pri pravoslavnih ne bodo nikdar pridobili zaupanja. In pomislimo, kaj se godi danes v italijanskem Primorju pod patronanco »sv. Očeta«. Naj to obuja zaupanje?

Mi izjavljamo le toliko, da bomo vkljub Sreberniču in enakim, visoko držali zastavo narodnih pravic in čuvali oporoko rajnega škofa Mahniča, ki je zahteval staroslovenski obredni jezik. Vse rodne nasprotnike pa smatramo za izdajice. Če hočete očitni boj, ga lahko imate!

I. Š., duhovnik.

Politične vesti.

Iz seje celjske krajevne organizacije JDS. Širši odbor krajevne organizacije demokratske stranke v Celju je imel v sredo 7. tm. sejo, na kateri se je razpravljalo zlasti o bližajočih se volitvah za narodno skupščino. Storili so se važni sklepi glede opravljanja volilnega dela v Celju in tudi v vseh onih okrožjih, ki gravitirajo v Celje. Širši odbor bo imel odslej redno vsako sredo zvečer sejo in bo pritegnil k odboru še nekatere člane. Odbor je razpravljal tudi o zadnjih žalostnih dogodkih v Celju in sprejel sledečo resolucijo: »Krajevna organizacija demokratske stranke v Celju protestira najodločneje proti temu, da je vlada dovolila nemškonalno prireditve dne 1. februarja z udeležbo posetnikov iz Avstrije, čeravno je bila pravočasno opozorjena na namen in tudi pomen te prireditve in na posledice, katere bi morala izzvati ta prireditve pri narodnem prebivalstvu. Krajevna organizacija obsoja dalje nameravani ali že sklenjeni dogovor med vladajočo stranko in po njej na ta način šele ustvarjeno nemško stranko, po katerem bi bili težko oškodovani narodni interesi in zgubljene pridobitve prevratne dobe in štiriletnega narodnega dela, in opozarja na nedogledne posledice, ki bi jih izzvala v širših plasteh naroda izvedba dogovora z Nemci«.

Danes meni — jutri tebi! Tako modruje mariborska »Straža« o zadnji zaplembi »Nove Dobe«. Prav radi ji pustimo vesele radi naše protidržavnosti, morda še najde potrebnost milost v očeh g. namestnika Hribarja.

»Uprava nar. rad. stranke kraljevine SHS smatra, da je prišel pravi čas, ko lahko izpolni svojo neposredno dolžnost tudi napram narodu v Sloveniji.« Tako nam pravi glasilo te stranke iz Ljubljane. Zares uvaževanja in upoštevanja vredno. Celoten naš narod na Štajerskem pa z gnusom in gnjevom zasleduje brezdomovinsko in protinardno početje eksponentov te srbske stranke, ki so danes v Sloveniji z vsemi sredstvi na delu, kako bi za volilne kroglice zloglasnih narodnih odpadnikov prodali vse narodne pridobitve našega obmejnega prebivalstva. Tega početja in teh kupčij naš narod ne bo nikdar prezrl in tudi nikdar pozabil. Pri nas to ni strankarsko vprašanje, to je naše narodno vprašanje, ki je jednako sveto vsem brez razlike mišljenja, izvzemši onim, ki niso nikdar naših narodnih bojev ob mejah poznali ter danes iz Ljubljane cinično sprejemajo v svojih časopisih ogorčenje našega naroda, ker nimajo zanj ne srca, ne razumevanja. Mnogo razočaranj nam je Ljubljana, glava Slovenije, že naklonila, njenega najnovejšega zasmehovanja naših upravičenih narodnih postulatov, ji ne pozabimo nikdar!

Pikantno razkritje. Pod tem naslovom prinaša »Slov. Narod« po »Cillier Zeitung« kompromitujoče razkritje, da so demokrati molletovali za nemške glasove v Sloveniji, da pa so dobili košarico. V zalogi imajo imena posredovalcev — znana imena —. Žal da nam inen ne navede ne »Cillier Zeitung« ne »Slov. Narod«, smo še vendarle nobel! Naše stališče napram spodnještajerskim renegatom je itak že iz časov pred vojsko, pred vojsko in po prevratu bilo tako, da smo vedno mogli računati na renegatske glasove, saj smo bili mi vendar edini zaščitniki takozvanega »nemštva« pri nas ob mejah. Smo se pač zopet zaračunali, škoda da se naše barantanje ni posrečilo tako imenitno kakor radikalno in Slov. Naroda. Vidi se pač, da nimamo tako dolgotrajnih izkušni, kako se treba z nemškutarji vezati. To znajo pač le gospoda v Ljubljani že od nek daj!

Uradniške doklade sprejete. Dne 7. tm. se je vršila seja finančnega odbora. Od slovenskih poslancev so bili navzoči dr. Kukovec, prof. Reisner, Rajer, Deržič in Pušenjak. Razpravljalo se je o spremembi zakona o draginskih dokladah državnih nameščencev in vpokojencev. Poslanec Reisner je izjavil, da bo glasoval za vsak predlog, s katerim se pomaga državnim nameščencem. Vprašal je, zakaj ni istočasno stavljen na dnevni red predlog o spremenbah glede draginskih doklad železničarjem. O predlogu samem je izjavil govornik, da je izenačenje več nego površno in v gotovem oziru le navidezno. Tudi z ozirom na povišanje maksima se je izenačenje spremenilo v nove krivice. Glede vpokojencev je minister zenačil vpokojence na ta način, da dobijo vpokojenci s kronsko penzijo v I. razr. 3 Din dnevno več, v drugem razredu 1 Din dnevno več v 3. pa celo dva dinarja manj nego so prejeli danes. Ostali zastopniki so se vobče pridružili izvajanju poslanca Reisnerja. Poslanec Divac je očital vladi, da je njen predlog volilni maneuver. Pri glasovanju je bil sprejet predlog s 17 glasovi proti 4 glasovom.

Uradniške doklade, kakor so bile v fin. odboru sprejete, ali da se točno izrazimo izenačenje prečanskih doklad z dokladami srbskega činovništva pomenijo tako sramotno smešno zvišanje, da o finančni strani sploh ne more biti resno govora, šlo se je pri tem le za princip izenačenja činovniških doklad cele države.

Nepopisno navdušenje za radikalno stranko vlada povsod po Sloveniji. Pristaši se rodijo kar preko noči, očelnicim možem se odpirajo oči, možje značaja, zlasti na višjih uradniških mestih, posebno delamrznih in bojišega, finnejšega življenja vajeni, so že prišli do prepričanja, da bi bilo dobro biti radikal, poštenjaki se s studom obračajo od njih. Po Štajerski se vrši automobilska dirka visokih gospodov iz Beograda iz kraja v kraj. Tako je pridobival te dni neki bivši prometni minister iz Beograda v družbi visokih gospodov somišljenike radikalni srbski stranki v Konjicah in Vojniku. Neinformiran pa je začel med Slovence vsled cesar so nemškutarji užaljeni. Ljudje iz dežele nam poročajo, da še bo prav lepo in veselo, ko se bodo bliščala na skupni listi srbska imena poleg imen naših renegatov in nemškutarjev pod pokroviteljstvom naših prvih borcev za svobodo gg. Zupaniča in Hribarja. Zares daleč in globoko smo padli.

Intervencija dr. Kukovca pri notranjem ministru. Dr. Kukovec je 7. tm. protestiral pri notranjem ministru Vujičiču, da bi se dajale enostranske dalekosežne nacionalne konvencije narodnim manjšinam in zagrozil, da bodo narodne stranke v Sloveniji izvajale skrajne konsekvence. Minister Vujičič je izjavil, da se doslej še ni nič drugega ukrenilo, kakor da se je dala tudi Nemcem voljna pravica ter dovolila v Celju nemška veselica. Na opozorilo, da je bilo več avstrijskih nemških družin na zabavi, ki je bila nemška politična manifestacija je minister odgovoril, da on tega ni odobrjal in da razume, da je državnostvorni element imel povod biti nezadovoljen. Ministrove izjave niso zadovoljive, tem manj, ker se glede pakta z Nemci govori, da je izvršitev nemških zahtev določena za čas volitev. Drugo vprašanje, ki ga je stavil dr. Kukovec ministru, je bilo, zakaj pokrajinska uprava terorizira opozicijske kandidate in kako je mogel pokrajinski namestnik pretiti obrtnikom zlasti v Prekmurju, da imajo pričakovati škodo v svojih obrtih, če ne bodo spoštovali pri volitvah zahtev radikalne stranke. Minister Vujičič je odgovoril, da on čuva pri volitvah popolno svobodo. Tudi ta odgovor ministra je bil prazen izgovor. Dr. Kukovec je interpeliral ministra tudi glede novice, objavljene od pokrajinskega namestnika v ljubljanskih listih glede velikih županov, češ, da ostane kompetenca pokrajinskih uprav neokrnjena.

Fašiti proti konvenciji z Jugoslavijo. Zunanji odsek rimskega parlamenta je 8. tm. nadaljeval razpravo o ratifikaciji sanmargheritskih konvencij. Odbor je sklenil pripraviti vladi odobritev konvencij. Vendar narašča odpor v fašistovskih krogih proti odobritvi konvencij.

Protič proti Pašiču. Protič je izdal proglas, v katerem izjavlja, da je prišlo

med njim in radikalno stranko do popolnega preloma. Silno napada Pašičevo politiko za časa vojne in pozneje ter mu očita, da je vedno postopal na način, ki v evropskem svetu ni običajen. Oster in naravnost izzvalen ton Protičevega proglaša je vzbudil v političnih krogih naravnost senzacijo.

Madžarska zunanja politika se spreminja. V madžarskih političnih krogih se širijo vesti o temeljiti spremeni v kurzu madžarske zunanje politike, ki hoče baje zapustiti sedanje avanturistične vode in stremeti v bodoče za odkritosrčnim zblizanjem s sosednimi državami.

Celiske novice.

Mestno gledališče v Celju. V četrtki se je predstavljala v našem gledališču drama štiriaktna »Sedemnajstletnik«. Igralo se je dovršeno in s polnim, globokim umevanjem, vsakemu posameznemu igralcu se je videlo, da se je z vso dušo vživel v svojo vlogo, da pada najboljši, kar zna. Gledališče je bilo zopet polno. Igra se ponavlja v soboto 10. februarja ob 8. uri zvečer v izvenabonement. Naša publika si želi, da bi nam naši priljubljeni igralci nudili prav kmalu po dolgem času zopet kako lepo ljudsko igro. Drama »Sedemnajstletnik« ni za nedoraslo mladino.

Dogodki v Celju povodom široko aranžirane političnonacionalne demonstracije spodnještajerskih renegatov pod imenom »Jagaballa« dajejo vsemu časopisu od Maribora do Beograda snovi za klevete in zavijanja. Naiznačilnejše pri tem je dejstvo, da so se vpregli v službo interesov našega renegatstva z edino izjemo demokratskega tiska vsi v slovenskem jeziku pisani časopisi. Naša nacionalna posest v Celju pa slučajno ni strankarska komedija, kljub propalosti in gnjili neznačajnosti, v koji se danes topi Slovenija, pa je naša nacionalna zavest na Štajerskem toliko zdrava in silna, da gre v teh vprašanih visoko preko ljubljanske politike strasti in razbojniškega zaplotništva. Vsi, ki se v sramotenje in poniževanje naših narodnih čustev, poslužujete v »Straži«, »Slovincu«, »Napreju« in v »Slov. Narod« našega materne jezika, vedite da vršite hote in vedoma izdajalsko delo, ki ga obsojamo vsi enodušno, kar nas je v Celju narodnih ljudi. Na drugi strani pa treba, da izrecno konstatiramo, da se postavljajo v eno skupno vrsto z narodnimi odpadniki tudi oni maloštevilni Nemci, ki žive med nami. Naš narod jim ni nikdar delal nasilja, pravemu Nemcu smo znali dati vedno in povsod pravo spoštovanje in razumevanje — neznačajno naprodaj renegatstvo pa smo sovražili in ga bomo zatirali vse dotlej, da ta izrodek naše krvi, ta madež našega naroda iztrebimo. Tega »nasilja«, ki ga javno izpovedujemo nas ni sram pred kulturnim svetom, ki je šel v svoji nacionalni kulturi tako daleč, da bi naše slovenske ljudi v Trstu in na Koroškem na cesti pobil, ako bi prirejali proti nemškemu ali laškemu narodu kaj podobnega. Pravim Nemcem, ki so doslej lahko mirno in dobro živeli med nami, so zadnji dogodki morda pokazali, da niso na pravi poti, in da nismo več v stari Avstriji, kjer je bil Nemec in slovenski renegat eno. Za nas sta to dva bistveno ločena pojma, in na tem ne spremeni nobena kupčija z vlado v Beogradu preko naših glav prav ničesar. Na tej zemlji, ki daje kruha in zaslužka tudi maloštevilnim Nemcem, smo mi toliko močni gospodarji, da bomo dajali edini pravec za medsebojne razmere samo mi in nihče drugi. To je najprimitivnejše pravo vsakega naroda, ki ima dovolj orožja v rokah, da vsake druge pojave zatire. Narodni manjšini, ki se opira na naše rodne poturice ter si s silo hoče vstvariti svoje življenje proti nam, bo veljal dosledno naš boj, ki ga moramo z vso doslednostjo poglobiti in razširiti na polje gospodarske osamosvoje.

Sokolska maškara v Narodnem domu, ki se vrši na pustno nedeljo, 11. februarja bode najsijajnejša prireditev letošnjega predpusta. Ves aranžma je v najboljših rokah, tako, da bode letošnja prireditev uspela še lepše, kakor dosedanje. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo in sicer za članstvo 10, za nečlanstvo 15 Din. Kakor vsako leto, bode tudi letos pri vходу v dvorano zraven blagajne poseben prostor za legitimiranje

mask. Omeniti smo že, da posebnih vabil nismo razposlali in da so vabljeni vsi narodni Sokolstvu naklonjeni krogi. Gleda o njih par naših ljudi, ki so pred kratkim posetili Jagaball, smo že itak zavzeli dovolj jasno stališče.

Vabilo k rednemu občnemu zboru Splošne gospodarske zadruga r. z. z. o. z. v Celju, kateri se vrši v torek, dne 20. februarja 1923 ob 8. uri zvečer v klubovi sobi hotela Balkan v Celju. Dnevni red: 1. Poročilo načelstva. 2. Poročilo nadzorstva. 3. Odobritev letnega računa za l. 1922 po § 50 pravil. 4. Nadomestna volitev funkcionarjev. 5. Slučajnosti. Načelstvo.

V soboto, dne 10. februarja ob 8. uri zvečer se vrši v rdeči sobi Narodnega doma sestanek zastopnikov narodnih organizacij iz Celja in okolice. Na dnevnem redu je razpravljanje o obrambi naših narodnih institucij. Prosimo vsa celjska in okoliška narodna društva, da odpošljejo na sestanek svoje zastopnike. Klub napr. slov. akad. v Celju.

Vodstvo društva javnih nameščencev v Celju ugotavlja z ozirom na notico »Aus Kreisen des Vereines der öffentlichen Angestellten« priobčeno v »Cillier Zeitung« dne 4. 2. 1923 štev. 10, da se je v vabilih na občni zbor objavljenih v Novi Dobi izrecno povdario, da imajo pristop k zborovanju vsi javni nameščenci, ne glede na to, ali so člani ali ne in da imajo vsi pravico segati v debato in staviti predloge. Predlog gospoda Prekoršeka glede znane nabiralne akcije ni bil »mit Stimmenmehrheit«, temveč enoglasno sprejet. Gospod Prekoršek je prijavil pred občnim zborom članstvo in bil z izvolitvijo v odbor zajedno sprejet v društvo. Značilno za dopisuna v Cillierco je dejstvo, da je na zborovanju gospod nadkomisar dr. Šubic popolnoma umestno zborovalce opozoril, naj se sklep o nabiralni akciji ne objavi v časopisih. Opozorilo je želo splošno odobravanje in do danes še ni izšlo od društva nikakvo poročilo o občnem zboru v časopisje. Kljub temu je našel dopisun državnost, da je objavil v Cillierci nabiralno akcijo, v političnem sovraštvu do gospoda upravitelja Prekoršeka, pa tudi nerensico.

Mesto venca na grob umrlega gospoda Antona Kuneja iz Rajhenburga so darovali za dijaško kuhinjo v Celju po 100 Din: Podružnica Ljublj. kredit. banke v Celju, g. dr. Ernest Kalan in g. ravnatelj Mirko Gruden.

Obvestilo. Namesto venca umrli g. Heleni Skoberne so darovali mestnemu ubožnemu skladu: Obitelj Josip Rebeuschegg 200, obitelj Josip Kürbisch 250, klep. mojster g. Ivan Korber 150, g. Virginia Gossleth 50 in g. Anton Gregl 50 dinarjev, za kar se vsem darovalcem izreka najiskrenejša zahvala.

Išče se od tukajšnjega polic. oddelka v svrhu zaslišanja kot pričja Franjo Pouch, kateri je služil pri 87. pešpolku v Celju in odšel dne 14. 4. 1916 z oddelkom strojnih pušk na tirolsko fronto.

Opozarjamo naše čitatelje na današnji oglas fotografičnega zavoda A. Černe v Celju.

V korist vojnim invalidom, vdovam in sirotam so darovali mesto venca na krsto pokojne gospe Helene Skoberne, gospod Ivan Hönigmann, trgovec v Celju, Din 100 in cenjena obitelj Kirbisch, v Celju, Din 125, za kar jim izreka odbor poverjeništvu splošne organizacije vojnih invalidov za Slovensko ozemlje v Celju, v imenu žrtev, najiskrenejšo zahvalo. — Posnemajte.

Kino Gaberje. Sobota 10., nedelja 11. in ponedeljek 12. februarja »Leteči auto«, I. epoha.

Dnevna kronika.

Zdravniško društvo s sedežem v Mariboru za mariborsko oblast je imelo 8. februarja svoj redni občni zbor v Mariboru. Pri volitvah v odbor je bil soglasno izvoljen za predsednika g. dr. Bergmann iz Žalca. Pri volitvah ostalega odbora (8 članov) je bila predlagana odborova lista, ki je vsebovala 2 nemška zdravnik in 6 slovenskih, in nemška lista, ki je vsebovala 4 nemške in 4 slovenske zdravnike. Prodrla je z večjiko večino slovenska lista, kakor jo je predlagal dosedanji odbor. Nadalje je bil sprejet predlog prim. dr. Robiča, da se Slov. zdravniško društvo v Ljubljani in Zdravn. društvo v Mariboru združita v enotno društvo z dvema samostojnima

in enakopravnima sekcijama Ljubljana in Maribor. Predsednika imenovanih sekcij bosta menjaje vršila posele predsednika celotnega društva. Važni stanovski organizaciji zdravniški moremo te ukrepe, ki vodijo k zdravi konsolidaciji, le pozdraviti.

Umrli je v Žalcu v četrtek 8. febr. v visoki starosti 73 let po dolgi, mučni boleznij g. August Senica, posestnik in dolgoletni gostilničar in pek v Žalcu. Pokojnik je bil vsled svojega odkritega možgatega značaja vsesplošno priljubljen. Omahovanja ni poznal, bil je odločen narodnjak in naprednjak. Pokoj njegovi duši. Spoštovani rodbini naše sožalje!

† **Anton Kunej.** Kakor smo že javili, je umrl v Stolovniku pri Rajhenburgu tamošnji več ko 30 letni župan in veleposestnik g. Anton Kunej v 60. letu starosti. Pogreb se je vršil v sredo, dne 7. februarja popoldne na pokopališče v Rajhenburgu. Udeležba na tem pogrebu je bila tako velika, da je že sama pričala, kako priljubljen je bil blagi pokojnik in kako zelo ga je cenila ne le domača občina, temveč cela bližnja in daljna okolica. Pokojnik Kunej je bil trd, značajan slovenski kmet, ki si ni znal samo svojega velikega gospodarstva držati v vzornem redu, temveč je znal zastopati koristi svojega stanu in rodu v raznih javnih društvih in korporacijah. Bil je v domači občini nad 30 let župan; svojim občanom je bil izvrsten gospodar in svetovalec, navzgor pa branitelj njihovih državljanskih in narodnih pravic. Sodeloval je mnogo let v sevniškem okrajnem zastopu in okrajnem šolskem svetu. Bil je soustanovitelj Posojilnice v Rajhenburgu ter je deloval v tem danes močnem in cvetočem zavodu navzlic drugim svojim obilim poslom kot tajnik in blagajnik do svoje smrti. Domači požarni brambi je bil načelnik desetletja in zanimivo je, da je bil prvi, ki je upeljal v celem Posavju v svojem društvu slovensko povelje. Med slovenskimi gasilci je užival vsled tega velik ugled, kar je dokazala tudi mnogobrojna četa gasilcev na njegovem pogrebu. Da je sodeloval tudi pri vseh narodnih društvih in prireditvah v domačem trgu in po celem okraju, je bilo vzpričo njegovega značaja skoraj samoobsebi umevno. Zguba Antona Kuneja je pa še prav posebno bridka za nas ožje njegove politične prijatelje in somišljenike. Ko smo se leta 1906 dvignili proti tedanji slovenski lenobni in neodločni politiki ter skušali spraviti naše javno življenje v bolj naroden, napreden tok, je bil od naših kmečkih mož Anton Kunej med prvimi z nami ter je z nami ostal v hudih in dobrih časih, ne da bi se dal kdaj premakniti na levo ali desno. Usoda mu je naklonila še srečo, da je videl in doživel izpolnitev mnogo svojih političnih idealov v naši narodni državi. Pokojnik je pa bil tudi poleg svojih mnogostranskih poslov izredno vesel družabnik; njegova gostoljubnost je bila znana po celem Posavju. Koliko veselih družb je videl njegov krasno ležeči Sremič, koliko šaljihvov pa tudi resnih se je povedalo v tistem starinskem hramu! Toda smrt je dohitela tega moža v še krepkih moških letih. — Posavje in mi vsi, ki smo ga poznali in cenili, imamo bridek občutek, da nas je zadela nenadomestljiva zguba. Naj mu bode lahka domača zemlja!

25-letnico poroke in javnega delovanja kot organizator obrtništvu praznuje v ožjem družinskem krogu in krogu svojih dobrih prijateljev v petek, dne 9. februarja lastnik paromlina, podpredsednik zveze južnoštajerskih obrtnih zadrug in svetnik trgovske in obrtniške zbornice gospod Jakob Zadravec v Središču ob Dravi. Vestnemu družinskemu očetu in gospodarju, kakor tudi vrlému delavcu na narodnem in obrtniškem polju želimo, da bi preživel še dolga leta s svojo zvesto družico v zdravju, sreči in zadovoljstvu. Živela jubila!ta!

350 letnica smrti Matije Gubca, znane voditelja v kmečkem puntu se bo letos tudi v Zagrebu proslavila na slovesen način. Društvo »Hrvatskega zmaja« je sklenilo, da bo kamenito glavo Matije Gubca, ki je v zidana v Maksimovičevi hiši v Gornjem Gradu premostila dva metra višje. Povodom v zidana spomenika na drugem mestu se bo vršila tudi spominska slava v poščeščenje tega narodnega mučenika.

Obrtni vestnik.

OBRTNIKI NA PLAN!

Ni daleč več volilni dan, ko se bo odločevalo, kdo bo vodil državno upravo, gre tu za vprašanje ali bomo zopet obrtniki prespali ta važen trenutek in potem zopet tarnali, da nimamo nobene zaščite v parlamentu. Vprašajmo se, ali je res umestno vreči puško v koruzo in prepustiti vajeti našim nasprotnikom, da nas v bodoče zopet gulijo. Ali nismo že dosti utrpeli radi naše politične malomarnosti? Česopis »Slovenec« je zadnjič napadel Zvezo obrtnih društev, češ, da ona hoče zapeljati obrtništvu v politiko. Avtor omenjenega članka pač poskuša spraviti obrtnike v lahkomišelnost, rad bi jih razcepil in na ta način zopet spravil ob vso zastopstvo v bodočem parlamentu. Prez dvoma je »Slovincu« neprijetna kandidatura velespoštovanega obrtnega borca g. Ivana Rebeka, ker dobro ve, da je to mož, ki ne politizira, temveč je mož dela na gospodarskem polju. Nam obrtnikom pa je na tem ležeče, da bi se v bodočem parlamentu gospodarilo ne pa brezplodno politiziralo. Čas je zlato! pravi pregovor, radi tega se tudi v parlamentu ne sme čas trati, temveč se mora delati za razvoj in procvit naše obrti, trgovine in industrije, koja ima najlepšo bodočnost v naši državi, ako so možje pri postavitvah na pravem mestu. Ali je bilo potrebno, da so se državne nabave uvažale iz tujih držav, a domači obrtniki so sedeli brez dela? Ali je bilo potrebno razvoj obrti ovirati z omejitvijo dela? Ali je pravično, da se pri razdelitvi davkov obrtnika najtežje obremenijo? Ali je pravično, da obrtniki nima nobenega zavarovanja zoper bolezni in nezgode? Ali je bilo potrebno centraliziranje bolniških blagin v sedanjih obliki, kjer se pasejo različni koritarji, a bolniki so napram prejšnjemu stanju oškodovani, dasiravno smo obrtniki tako težko obremenjeni? Ali ni potrebno razvoj obrtnega šolsiva in zaščite reelnega obrtnika napram šušmarstvu? Bodoča skupščina bode delala novi obrtni red, ali ni potrebno pridnega obrtniškega sodelavca? Za razvoj malega kmetijstva je treba prirejati tečajje in predavanja, kajti vsak razumen človek ve, da bi naša zemlja nesla desetkrat toliko, ako bi bila pravilno obdelana, kar se more samo na podlagi izobrazbe doseči! Ako bi imel kmet praktično priložnost se izobraževati v živinoreji, bi brezdvoma ista mnogo lepše vspevala kakor v sedanjih razmerah. Ako se človek v vsa ta vprašanja zamisli, ali more stopiti v politično abstinenco? Brezdvoma je dolžnost zveze obrtnih društev, da opozori svoje člane in jih kliče na plan za te volitve. Tu ne gre za strankarske fraze, tu gre za važna gospodarska vprašanja, ki nas morajo vzpodbujati k zavesti in spraviti v narodno skupščino može dela, pa naj bo »Slovincu« prav ali ne. Mi obrtniki hočemo reelno politiko, ne pa strankarsko sovražnost in razdrapanost. Može, ki jih poznamo kot najagilnejše, kakor je dr. Kukovec, Rebek, Petovar, Holy itd., so nam garancija, da jim lahko popolnoma zaupamo. Naša stanovska dolžnost pa nam veleva, da jih podpiramo in gremo z vso vnemo na agitacijo za njih sigurno izvolitev.

I. B.

Guy de Maupassant:

Strah.

(Konec.)

Kot mlad mož je bil na lovu v nekem gozdu v Rusiji. Hodil je bil ves dan in je dospel proti koncu popoldneva na breg neke mirne reke.

Tekla je pod drevesi, v drevesih, polna plavajočih rastlin, globoka, mrzla in čista!

Lovca se je polotila nebrzdana želja se vreči v to prozorno vodo. Stelkel se je in skočil v reko. Bil je jako velik in zelo čvrst dečko, vztrajen in spreten plavač.

Zibal se je polahko, z mirno dušo, božale so ga rastline in korenine, bil je srečen čutiti na svojem telesu lahko drgnjenje lijan.

Hipoma mu nekdo položil roko na ramo.

Sunkoma se obrne in zapazi strašno bitje, ki ga poželjivo gleda.

Bilo je podobno ženski ali opici. Imela je velikanski obraz, naguban, spa-

čen in ki se je smehljaj. Dve brezimni stvari, dvoje prsi brezdvomno, sta se gibali pred njo, in nešteto las, zmedenih in ožganih od solca je obdajalo nje obraz in valovilo po hrbtu.

Turgenjev se je čutil presunjenega po silnem strahu pred nendaravnimi stvarmi.

Ne da bi premislil, pretuhtal, brez umevanja je pričel obupno plavati proti bregu. Toda pošast je plavala še hitreje in se dotikala njegovega vrata, hrbta, nog z malimi vzkliki veselja. Mladič mož, blazen groze, je slednjič stopil na breg in tekkel z vso hitrostjo skozi gozd, ne da bi mislil na svojo obleko in puško.

Strašno bitje mu je sledilo tako brzo, ko on, in venomer godrnjalo.

Begunec, je na robu moči onemogel groze, padel, ko priteče z bičem deček, ki je pasel koze; začel je tepsti ostudno človeško zver, ki je pobegnila in kričala bolečin. In Turgenjev je videl, kako je izginila v drevju, slična samici gorile.

Bila je to blazna žena, ki je nad trideset let živela v tem gozdu od milosti pastirjev, in ki je polovico svojih dni prebila plavaje v reki.

Veliki ruski pisatelj je pristavil: »Vse moje življenje me ni bilo tako strah, ker namreč nisem mogel umeti, kdo je bila ta pošast«.

Moj tovariš, ki sem mu pripovedoval ta dogodek, je nadaljeval:

— Da, bojimo se samo tega, česar ne umemo. Zares občutimo strašno duševno razburjenje, ki se imenuje groza, samo takrat, ko se strahu pridruži nekoliko praznoverne bojazni minulih stoletij. Jaz sem občutil tak strah v vsej grozoti in sicer radi tako priproste stvari, tako bedaste, da se komaj povedati upam.

Potoval sem po Bretaniji, popolnoma sam, peš. Prekoračil sem bil Finistere, zapuščene stepe, gola zemljišča, kjer uspeva samo bodeča neža, poleg velikih posvečenih skal, mnogo oliskanih kamenov. Obiskal sem bil na predvečer mrki vrh, du Raz, ta konec starega sveta, kjer se večno bijeta dva oceana: Atlantski in la Manche, duša mi je bila vsa polna legend, prečitanih ali pripovedovanih dogodbic o tem kraju bajevernosti in praznoverja.

In hodil sem iz Peumarcha v Pont-l'Albé po noči. Poznate-li Peumarch? Ravno obrežje, popolnoma ravno, popolnoma nizko, nižje ko morje, se zdi. Povsod se ga vidi, preteče in sivo, to morje polno gostih pen ko razjarjenih zverj.

Obedoval sem v neki ribičevi kočici, in sem zdaj korakal po ravni cesti med dvema stepama. Bilo je zelo temno.

Od časa do časa me je mimogrede gledal kak drnidovski kamen ko pokončen fantom, kakor se je zdelo, in polagoma je vstajala v meni neka čudna tesnoba: radi česa? Nisem vedel. So večeri, ko se nam dozdeva, da nas obkrožajo duhovi, ko duša trepetja brez vzroka, ko nam srce bije v nedognani bojazni nečesa nevidnega, ki ga ne poznam jaz.

Dolga se mi je zdela ta pot, dolga in brezkončno osameča.

Nobenega šuma, ko pluskanje valov tam spodaj, za menoj, in včasih se je zdel ta enolični in preteči šum prav blizu, tako blizu, da sem mislil, da mi je tik za petami, se prelivajoč po ravnini s svojim penečim se čelom, in se me je polotila želja se rešiti, kakor hitro mogoče pobegniti pred njim.

Veter, nizek veter pihlajoč sunkoma, je vznemirjal bodice okoli mene. Kljub temu, da sem hitro korakal, me je zeblo v roke in noge; bil je to presunljivi mraz bojazni. Oh! kako bi si bil želel srečati koga!

Bilo je tako temno zdaj, da sem komaj razločeval pot.

In hipoma sem začul pred seboj, zelo daleč, drdranje.

Mislil sem si: »Evo ti voza«. Nato nisem slišal ničesar več.

Po preteku minute, sem razločno čul isti šum, bližje.

Videl pa nisem nikake luči; toda mislil sem si: »Pač nimajo svetilke. Ni čuda v tem divjem kraju«.

Šum je še ponehal potem zopet začel. Bil je preoster za šum voza; in poleg tega nisem čul nikakega topota konj, kar se mi je čudno zdelo, kajti noč je bila tiha.

Ugibal sem: »Kaj je to?«

Bližalo se je hitro, zelo hitro! Gotovo, slišal sem samo eno kolo — nikak udarec kopita ali noge, nič. Kaj je to bilo?

Bilo je blizu, čisto blizu; skočil sem v jarek v nagonu instinktivnega strahu, in videl sem teči proti meni samokolnico, ki je tekla... popolnoma sama od sebe, nihče jo ni porival... Da... ena samokolnica... popolnoma sama...

Srce mi je tako silno bilo, da sem o-mahnil v travo in poslušal drdranje kolese, ki se je oddaljevalo, ki je izginilo proti morju. In nisem se več upal vstati, ne hoditi, niti še zganiti; kajti če bi se bila vrnila, če bi mi bila sledila, bi bil groze umrl.

Dolgo časa sem rabil, da sem se pomiril, dolgo časa. In hodil sem dalje s tako bojaznijo v duši, da mi je pri najmanjšemu šumu zastala sapa.

Ali ni to neumno, povejte? Toda kakšen strah! Ko sem pozneje o tem premišljeval, sem razumel; kak otrok, bos, je brezdvomno vozil to samokolnico; in jaz sem iskal človeško glavo v običajni višini!

Razumete to... če vam že tiči v duši bojazen pred nadnaravnim... samokolnica, ki drči popolnoma sama... Kak strah!

Umolknil je za trenotek, potem pa: — Glejte, gospod, prisostvujeva čudnemu in groznemu prizoru: razsajanju kolere!

Vohate fenol, s kojim so zastrupljeni ti vagoni, Torej je tu nekje.

Treba bi bilo videti sedaj Toulon. Vedite, da slutimo, da je tam Ona. In ni strah pred boleznijo, ki bega ljudi. Kolera je nekaj drugega, je Nevčini, je bič od nekdaj, od minulih časov, neke vrste hudega Duha, ki se vrača in, ki nam povzroča i začudenje i groze, kajti zdi se, pripada preminulim dobam.

Zdravniki se mi zdijo smešni s svojo mikrobo. Ni žuželka, kar razburja ljudi, da skačejo skozi okna; kolera je, brezimno in strašno bitje, ki je prišlo iz Orijenta.

Idite skozi Toulon, po ulicah plešejo.

Zakaj plešejo o teh dnevih smrti? Krese prižigajo po deželi okoli mesta; uprizarjajo baklade; orkestri svirajo poskočnice na javnih sprehajališčih.

Čemu ta norost?

Ker je ona tam, ker ji kljubujejo, ne Mikrobi, temveč Koleri in ker hočejo biti varni pred njo, ko pred skritim sovražnikom, ki vas zasleduje. Zaradi nje plešejo, se smejejo, kričijo, prižigajo krese, igrajo valčke, za njega, za Duha, ki ubija in ki ga čutijo povsod, nevidnega, pretečega, ko starodavni genij zla, ki so ga rotili barbarski svečeniki, Kamif.

Pošiljke v Španijo. Vsaka pošiljka naslovljena iz naše države v Španijo, mora biti opremljena s pričevalom o izvoru, ki mora biti vidirano od kr. španskega konzulata v čegar delokrog spada tudi Slovenija. Za pošiljke, ki ne bodo odgovarjale tem predpisom, se ne bodo uporabile pri uvozu v Španijo olajšave predvidene za pogodbene države.

Izdaja in tiska: Zvezna tiskarna v Celju. Odgovorni urednik: Lic. Edvard Šimnc.

Štev. 3561.

Naredba

pokrajinskega namestnika za Slovenijo glede pobiranja občinske davščine na obrtoma izvrševana prenočišča v Celju.

Temeljem § 1 zakona z dne 18. maja 1894 št. 41 drž. zak. dovoljujem sporazumno z delegacijo ministrstva financ v Ljubljani, da se veljavnost tukajšnje naredbe z dne 4. avgusta 1922 št. 269 Uradni list št. 85 podaljša do konca koledarskega leta 1923.

Dodaje se k § 3 zadevne naredbe bivše deželne vlade za Slovenijo z dne 30. marca 1921 št. 94 Uradni list št. 36 še sledeči odstavek:

»Pod čisto oddajno ceno je razumej oddajno ceno sobe odbivši le pristojbine za kurjavo, ne pa tudi izdatkov za razsvetljavo ter porabo perila in o-prave«.

POKRAJINSKA UPRAVA,
oddelek za notranje zadeve.
Ljubljana, dne 3. febr. 1923.
Pokrajinski namestnik Hribar, s. r.

Štev. 4195/22.

Razglas.

Davščina na ponočni obisk gostiln in na prenočišča. Pokrajinska uprava za Slovenijo, oddelek za notranje zadeve je z odlokom z dne 3. II. t. l. št. 3561 in naredbami z dne 3. II. t. l. ki se objednem objavijo na tukajšnji uradni deski podaljšala veljavnost naredbe pokr. namestnika za Slovenijo z dne 4. avgusta 1922 št. 271, Ur. l. št. 85 glede pobiranja občinske davščine na ponočni obisk gostiln, kavarn, barov in na igranje s kartami ter veljavnost naredbe pokrajinskega namestnika za Slovenijo z dne 4. avgusta 1922, št. 269, Ur. list št. 85, glede davščine na obrtoma izvrševana prenočišča do konca koledarskega leta 1923.

MESTNI MAGISTRAT CELJSKI,
dne 7. svečana 1923.

Za župana: Subić s. r.

**Prodajam
moderni gig in
novo konjsko opremo
za Din 2500.—**

Naslov v upravništvu lista. 221 1

Dežnikarna Jos. Vranjek

Slomškov Celje Pred farno
trg 1 cerkvi

priporoča svojo bogato zalogo **dežnikov** domačega izdelka po najnižjih cenah. Sprejema in izvršuje vsa po-204 pravila točno in solidno. 10—1

Izgubila se je denarnica

z večjo svoto denarja v poštnem posloju v Celju in sicer iz prvega nadstr. do prtiličja. Najditelj se prosi, da odda isto proti nagradi v brzojavnem uradu v Celju.

Proda se

konjska oprema za dva konja za težko vprego in dve opremi za lahko vprego. Istotam se proda lepa **kočija** s tremi sedeži in **sanice**. Dalje dva **težka voza** še v dobrem stanju ter dva težka zaboja z železom okovana, Vpraša se v trgovini

Gorenjak v Celju,
Gosposka ulica.

Proda se posestvo

10 minut od Št. Jurija ob j. ž. 6 orolov njiv in travnikov ter 1 oral gozda. Hiša, hlev, in inventar. — Naslov da K. Breznik, Dolgopolje 1. 2—1

Proda se

več polovnjakov pristnega jabolčnika. Naslov se poizve pri tobačni prodajalni Prešernova ul. 19. 2—1

Javna zahvala

gosp. dr. **Anton Ogrizeku**, advokatu v Celju, Kralja Petra cesta, (nasproti restavracije Branibor) za izvedenje skoz zamrznene parnice (proces), koje jedino bilo moguće uz njegovu osobnu sposobnost, brzinu i osobne agilnosti, te dobro izvežbani, sposobni i marljivi pomočni personal.

Njemu budi hvala a preporuka drugima!

Slovenskom narodu pako neka bude na časti, da njihov mladi rođjak, tako diplomatično nastupio u javni život borbe i postao iskreni branitelj svog naroda!

Na čast mu budi!

Graščina „Blagovna“ Št. Jurij ob juž. žel.
Ljudovít Kovač.

Proda se

več novih in starih pokritih kočij in lovski voz (Jagdwagen).

Franc Ornič, sedlar, Miklošičeva ul. 4
Celje. 1

V najem

se vzame takoj ali pozneje boljša gostilna na deželi ali v mestu. Cenjene ponudbe pod »Gostilna« na upravo lista.

Proda se posestvo

obstoječe iz prostornega stanovanjskega in postranskega posloja z zraven ležečim velikim sadonosnikom v Hrastju, občina Žusem. Cena K 100.000. Pripravno za trgovino ali obrt. Pojasnila daje g. Majerič, Breg pri Celju, vila 2—2 »Sokol«.

Proda se

50 m sežnjev suhih, nacepljenih, bukovih drv, zimske seči l. 1921 ter en vagon suhih, bukovih desk, dolžina 2'3 in 4 m, debelost 30, 40, 50 in 80 mm. Franjo Cajner, Pustopolje, p. Šmartno 202 ob Dreti 3—2

Učenec

s primerno šolsko izobrazbo ter poštenih starišev se takoj sprejme pri **Fran Kramar**, trgovec z galant. norinb. in mešanim blagom

Denarja ni 5—5
draginja je velika, zaslužek pa majhen. — Ako hočete z malim trudom — doma v svojem kraju s prodajo nekega izdelka
gotovo do 200 K na dan zaslužiti
mi pošljite v pismu svoj na tančni naslov in znamko za odgovor.
Josip Batič, Litija 31.

Ant. Lečnik

urar in juvelir
Celje, Glavni trg št. 4
(prej Pacchiaffo). 44

Špecerijsko blago nakupite po najzmernejših cenah pri tvrdki:

Anton Fazarinc, Celje

50—5 Krajja Petra cesta 27.

Istotam prvovrstne kranjske klobase.

Ustanovljena 1864. Hranilnica mestne občine Celje Ustanovljena 1864.

52-2

V lastni palači pri kolodvoru.

Stanje hranilnih vlog K 42,000.000. Vrednost rezervnega zaklada K 8,000.000.

HRANILNE vloge, ki se sprejemajo od vsakogar, uživajo najpopolnejšo varnost in ugodno obrestovanje. Pošne položnice strankam brezplačno na razpolago. Rentino plačuje zavod iz svojega.

SPREJEMA tudi v varno shrambo od strank in sodišč razne vrednostne papirje, vlozne knjižice i. t. d. Daje v najem PREDALE v svojih safeblagajnah, tako, da obdrži ključ stranka sama.

OSKRBUJE svojim vložnikom prodajo in nakup useh vrst vrednostnih papirjev itd. Izvršuje za nje tudi inkaso in druga denarna opravila najkulantneje. IZPLAČILA v inozemstvu izredno ugodno in promptno.

Posojila vseh vrst pod najugodnejšimi pogoji. Brezplačna pojasnila in strokovnjaški nasveti v useh denarnih prasanjih.

Zuplatno varni zavod.

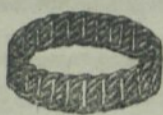
Telefon štev. 35.

P. n. občinstvu naznanja umetniški atelje

A. ČERNE, CELJE

Ljubljanska c. 10, da izvršuje oljane slike za isto ceno, kot navadne, povečane po vsaki fotografiji na podlagi moje iznajdbe, ki je bila patentirana pred leti v večjih državah.

Se priporoča z odličnim spoštovanjem
A. ČERNE, umetni slikar in fotograf.

Ženini in neveste!
Poročne prstane
kupite najbolje pri

R. SALMIČ - CELJE

NARODNI DOM Velika zaloga ur zlatine, srebrnine, očal itd.

Kupujem staro zlato in srebro po dnevnih cenah.

Vabilo na občni zbor

Nabavljalne zadr. javnih nameščen. in upokoencev v Celju r. z. z. o. z., ki se vrši v smislu § 21 združnih pravil v soboto, dne 3. marca 1923 ob 20. uri v mali dvorani Narodnega doma v Celju.

Ako ob tej določeni uri občni zbor ne bo sklepčen, se vrši v smislu § 27 združnih pravil drug občni zbor z istim dnevnim redom pol ure pozneje.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Pretresanje in odobrenje letnih računov, bilanc itd., razdelitev prebitka, podelitev absolutorija načelstvu in nadzorstvu.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Predlogi.

Celje, dne 6. februarja 1923.

Načelstvo.

Prodajo se dvojna vrata

s podvoji, rujava barvana, še skoraj nova in ena španska stena. Naslov v upravi lista. 1

Trgovski pomočnik

išče službe v trgovini z mešanim blagom na deželi. Ponudbe pod »trgovski pomočnik« na upravo lista. 3-3

ZAHVALA.

Povodom nenadomestne izgube našepredobré oproge, sestre, tete in sestrične, gospe

Julijane Orešnik

se nam ni mogoče vsakemu posebej zahvaliti za izražena sočutja ter darovane vence kakor za mnogobrojno spremstvo na zadnji poti in se tem potom vsem najsrčneje zahvaljujemo.

Celje, dne 8. februarja 1923.

Žalujoči ostali.

Najboljši uspeh imajo oglasi „Nove Dobe“

URADNO PREDPISANE

VSTOPNICE

za razne veselice, gledal. predstave, koncerte in druge prireditve se dobe v vsaki množini blok (100 list.) paginiran po 3 Din

v Zvezni tiskarni v Celju

Potrni globoke žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naš nepozabni oče, stari oče, tast in stric, gospod

Avgust Senica

posestnik, gostilničar in pek

po dolgi, mučni bolezni, v 73. letu starosti, dne 8. februarja 1923 ob 14. uri v Bogu vdano preminul.

Pogreb predragega pokojnika bo v soboto, dne 10. februarja ob 16. uri iz hiše žalosti na pokopališče v Žalcu.

Priporočamo ga v blag spomin!

V Žalcu, dne 8. februarja 1923.

Hans, Robert, sinova.

Mici, hčerka.

Viktor Pilih, zet.

Matilda in Mici Senica, sinahi.

Vsi ostali sorodniki.

Prva hrvatska štedionica podružnica Celje

Ustanovljena l. 1846.

Aleksandrova ulica.

Ustanovljena l. 1846.

Delniška glavica: K 200,000.000

CENTRALA V ZAGREBU.

Rezerv. zaklad: nad K 135,000.000

Podružnice:

Daruvar
Delnice
Bjelovar
Brod n. S.
Črikvenica
Čakovec

Križevci
Maribor
Mitrovica
Nova Gradiška
Novi sad
Ogulin
Osijek g. grad

Podružnice:

Požega
Rijeka
Senj
Sisak
Skoplje

Subotica
Sušak
Sv. Ivan Zelina
Varaždin
Vel. Gorica
Vinkovci
Virovitica

Vukovar
Zagreb, Ilica 117
Zemun.
Ekspoziture:
Osijek d. grad
Vinica.

Prejema vloge na hranilne knjižice in na tekoči račun. — Eskomptira menice in devize.

Prejema v inkaso tu- in inozemske menice in čeke.

Izdaja $4\frac{1}{2}\%$ ne zastavnice in $4\frac{1}{2}\%$ ne obveznice, ki so davka proste, pupilarno varne in imajo jamstveno sposobnost.

Kupuje in prodaja valute in devize.

Izdaja čeke in kreditna pisma in preskrbuje izplačila na temelju akreditivov na vsa tu- in inozemska mesta.

Daje kredite v razni obliki.

Izvršuje vse borzne naloge točno in kulantno.

Posreduje pri nakazilih iz Amerike v tu- zemstvo.

POSOSILNICA V CELJU

Stanje hranilnih vlog
čez K 64,000.000.—

Narodni dom (na oglu v pritličju)

Stanje hranilnih vlog
čez K 64,000.000.—

Sprejema hranilne vloge na hranilne knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje od 1. jan. 1923 naprej po 5% brez odpovedi, 5½% do 6% z odpovedjo, večje stalne naložbe in naložbe denarnih zavodov po dogovoru.

Obavlja vse denarne, kreditne in posojilne transakcije najkulantneje.

Največje, domače elektrotehnično podjetje:

ELIN družba za elektrotehnično industrijo d. z o. z.

Elin gradi električne centrale in omrežja;
Elin proizvaja in dobavlja vse električne stroje in
Elin elektrotehnične aparate in izdelke;
projektira brezplačno vse naprave in obrate,
ki so v zvezi z elektriko. 1321 25—22

Tehnične pisarne in zaloge:

Ljubljana, Dunajska cesta,
Palaca Ljublj. kreditne banke.

Maribor, Vetrinjska ul. 11.

Oglejte si
manufakturno
trgovino

J. KUDIŠ Gaberje št. 3

(gostilna Plevčak) nasproti Mestnega mlina

NA DROBNO!

55 50—5

NA DEBELO!

PRIPOROČA

svojim cenjenim odjemalcem veliko množino ino-
zemskega blaga kakor sukno za moške in žen-
ske obleke, cefir, šifon, vse krojaške potrebšči-
ne ter raznovrstno manufakturno blago po zelo

nizkih cenah.

Vabilo na veliko pustno veselico

ki se vrši na pustno nedeljo, dne 11. februarja
v gornjih prostorih gost.

Vedenik

v Št. Pavlu pri Preboldu.

Fotografiranje

izključno samo za maske in kostume!

Genjene dame tem potom vljudno obveščam, da sem
določil četrtek 8. in nedeljo 11. sveč. od 9 do 4 ure
za slikanje mask. Atelje dobro zakurjen in bo nemoteno!
Soba za preobleči na razpolago. Se priporoča

Foto „Pelikan“ Celje

Razlagova ulica 1.

Ivan Mastnak

Celje Kralja Petra c. 15 Celje

priporoča za nakup lastno izdelanih
površnikov, oblek, posameznih hlač
10 itd. za gospode in dečke. 5

IVAN MASTNAK

CELJE Kralja Petra c. 15

priporoča svojo zalogo prvo-
vrstnega sukna, hlačevine ter
vseh krojaških potrebščin itd. 5-10

SALAME

prve vrste
nova roba

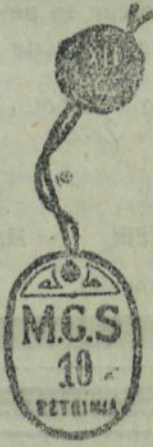
povsem zrela

se dobiva
povsod!

I. hrv. tvornica salam,
suhoga mesa in masti

M. Gavrilović
sinovi, d. d.

Petrinja.

Obl. konc. posredovalnica
za promet z realitetami:

Anton P. Arzenšek

CELJE Kralja Petra c. 22 CELJE

Posreduje pri prodaji ozir. nakupu
zemljišč, hiš, vil, gradov, velikih in
malih posestev, industrijskih podjetij
itd., itd. vestno in točno. 45—34

JETIKA!

Dr. Pečnik ordinira izven torka
in petka vsak dan v Št. Jurju
ob juž. žel. za jetične.
Čitajte njegove 3 knjige o jetiki.

71 50—4

Klobuke

kakor tudi moško, žensko in
otročjo konfekcijo, razno perilo,
pleteno in modno blago, kupite
v velikanski izbiri in po naj-
nižjih cenah samo v
veletrgovini

R. Stermecki, Celje.

Jamski, smrekov in jelkov les

od 12 cm in 1 m naprej kupi lesna industrija Pajman, Slov. Bistrica.

185

Ponudbe Pajman, Celje.

4—5

VINO MEDICINAL-
KONJAK

staro in novo - vinski destilat -

2—2

Za pristnost se jamči!

Cene po poskušnji in izberi od kleti

P. Novak, Celje, Gregorčičeva ul.

DEVIZE
NAKAZILA

VALUTE
AKREDITIVI

SLAVENSKA BANKA D./D. PODRUŽNICA CELJE

Ljubljana • Zagreb • Beograd

Stanje vlog K 1,000,000.000.—
Kapital in rezerve K 200,000.000.—

VLOGE **5 1/2 0/0** DNEVNO

vezane 30 dni

VEČJE DALJE VEZANE VLOGE PO DOGOVORU